

værksfagene. §§ 27 og 28 indeholde nu de særegne Regler, som med Hensyn til Haandværks- og Fabrikdrift skulde gælde paa Landet, og det er da her foreslaaet, at den Haandværksdrift, som hidtil ikke har kunnet voves paa Landet uden Bevilling, ikke skal tilstedes efter sædvanligt Næringsbeviis i mindre end een Milis Afstand fra nærmeste Kjøbstad i Kongeriget eller Hertugdømmet Slesvig; dog undtages Møllebyggere, Muurmestere, Tømmere, Snekere, Olarmestere, Skraedere og Skomagere. § 28 indeholder de Tilfælde, hvor kongelig Bevilling fremdeles skal behøves til at nedfætte sig paa Landet, hvilket navnlig gjælder om Brændeviinsbrændere og Bogtrykkere, samt derhos om Guldslagere, Guldræffere og Guldsmede.

Det 3die Affnit handler om Handelen, og da først om de fælles Bestemmelser. Naar Loven er traadt i fuld Kraft, vil der overalt i Landet være 2 Arter Handlende, nemlig deels de, der drive Gros-Handel, og deels de, der drive Detailhandel eller, som Lovudkastet kalder dem, Kjøbmænd, altsaa Grosserere og Kjøbmænd. Disse 2 Næringer ville iøvrigt, naar de fornødne Bestingelser særskilt ere fyldstgjorte, kunne forenes, men de eksistere hver for sig som en særskilt Næring. Derimod blive under Kjøbmandshandelen eller Detailhandelen, naar Loven træder i fuld Kraft, forenede alle de, navnlig i Kjøbenhavn adskilte, forskjellige Handelsgrene en detail. Derhos er der i første Afdeling af dette Affnit indeholdt nogle nærmere Forslag om visse Handelsforhold af særegen Natur, saa'edes navnlig om Opkjøb og Forhandling af Landmandens Producter. Det er her foreslaaet (§ 36), at den Frihed, som ved Forordn. af 23de April 1845 § 1 er givet Landboerne til Opkjøb af Landvæsenproducter, skal herefter ogsaa tilkomme Kjøbstadbeboerne, under Sagttagelse af hvad bemeldte Forordning iøvrigt foreskriver, at samme Regel skal gælde om Opkjøb af Landmandens Huusflids-Producter, at de nu bestaaende Forbud mod at opkjøbe ommeldte Producter paa Veien til Kjøbstaden ophæves, saavel som al Torvetvang. Der tilføies derhos,

at det ikke skal være Noget formeent at afhænde de saaledes opkjøbte eller deslige af ham selv tilvirkede Varer til Beboerne paa Landet og i Kjøbstæderne, hvormod det ikke skal være den tilladt, som ei er handelsberettiget, dermed at holde Udsalgstæd. Hertil slutter sig nu nærmere Bestemmelserne om Handel fra Skibe, om Salg ved Auction, ved Markeder og om Prøvehandel. Den næste Underafdeling i dette Affnit omhandler for Kjøbstædernes Vedkommende, hvorledes Handelslaugene fra 1ste Jan. 1862 skulde aldeles ophæves saavel i som udenfor Kjøbenhavn. Det ligger nemlig vistnok i Sagens Natur, at naar forskjellige Handelsnæringer famles til een Kjøbmandshandel, kunne de enkelte Laug, der jo ere byggede paa Grundadskillelsen mellem Handelsvirksomhederne, ikke bestaae. Imidlertid er det foreslaaet, at der skal kunne gives særskilt Borgerkab paa Vinhandel, paa Tømerhandel, paa at være Materialist, paa Høkerhandel, derhos paa Brændeviinshandel, og iøvrigt ere særskilte Regler foreslaaede for Marschandiserhandel, Handel med brugte Sager, Handel med gamle Bøger, gammelt Jern og saa fremdeles. Dernæst følger nu i den 3die Underafdeling i dette Affnit de særegne Bestemmelser for Landet, og disse gaae ud paa, at Gros-handel og Kjøbmandshandel ikke tilstedes efter almindelig Næringsbeviis i mindre end $1\frac{1}{2}$ Milis Afstand fra nærmeste Kjøbstad i Kongeriget eller Hertugdømmet Slesvig. Dette er en væsentligere Forandring, som jeg har troet at maatte foreslaae ligeoverfor det Udkast, som jeg har henviist til, idet jeg navnlig ikke har kunnet optage det Forslag, at denne Afstandsbestemmelse ogsaa skulde gælde i Forholdet til Søhysten overhovedet; jeg har ikke troet, at det kunde forsvares at lade Afstandsbestemmelsen gælde, undtagen i Forhold til Kjøbstæderne. Derhos er ogsaa Afstanden foreslaaet til $1\frac{1}{2}$ Mil. — § 54 indbefatter i det Væsentlige de samme Regler med Hensyn til Høkerhandel paa Landet, som nu ere gjældende. — § 55 angaaer Brændeviinshandel. — Ved de øvrige Affnit skal jeg kun nævne deres Hovedgjenstand. Det 4de Af-